

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI (EU) 2015/1480,

annettu 28 päivänä elokuuta 2015,

ilmanlaadun arvioinnissa käytettäviä vertailumenetelmiä, tietojen validointia ja näytteenottopaikkojen sijaintia koskevien sääntöjen vahvistamista koskevien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2004/107/EY ja 2008/50/EY useiden liitteiden muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/107/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 15 kohdan,

ottaa huomioon ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21 päivänä toukokuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2004/107/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 219/2009/EY ⁽³⁾, 4 artiklan 15 kohdan mukaan komissiolla on valtuudet muuttaa tiettyjä liitteiden IV ja V säännöksiä.
- (2) Direktiivin 2004/107/EY liitteessä IV vahvistetaan tiedonlaatua koskevat tavoitteet. Ne on saatettava ajan tasalle selkeyden parantamiseksi.
- (3) Direktiivin 2004/107/EY liitteessä V vahvistetaan pitoisuuksien arvioinnissa käytettävät vertailumenetelmät. Nämä menetelmät olisi saatettava ajan tasalle, jotta niissä otettaisiin huomioon asiaa koskeissa standardeissa tapahtunut kehitys.
- (4) Direktiivin 2008/50/EY 28 artiklan 1 kohdan mukaan komissiolla on valtuudet muuttaa tiettyjä liitteiden I, III, VI ja IX säännöksiä.
- (5) Direktiivin 2008/50/EY liitteessä I olevassa C jaksossa vahvistetaan ilmanlaadun arvioinnin laadunvarmistukseen sovellettavat perusteet. Niitä on selvennettävä ja täydennettävä ottaen huomioon komission yhteisen tutkimuskeskuksen järjestämät laadunvarmistusohjelmat ja sisällyttämällä niihin velvoite tarkistaa laadunvarmistusjärjestelmät, jotta voidaan varmistaa seurantalaitteiden jatkuva tarkkuus.
- (6) Direktiivin 2008/50/EY liitteessä III olevassa C ja D jaksossa vahvistetaan näytteenottopaikkojen sijoitusperusteet. Niitä on selvennettävä ja täydennettävä direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten valossa.

⁽¹⁾ EUVL L 23, 26.1.2005, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säästöjen mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta — Valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn mukauttaminen — Toinen osa (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 109).

- (7) Direktiivin 2008/50/EY liitteessä VI olevassa A jaksossa vahvistetaan tiettyjen epäpuhtauksien mittaamisen vertailumenetelmä. Sitä on mukautettava ottaen huomioon direktiivin täytäntöönpanossa saadut kokemukset sekä uusimmat hiukkasten mittaamista ja näytteenottoa koskevat standardit.
- (8) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen yhden tai useamman asiakirjan toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä; asiakirjoista on käytävä ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.
- (9) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat ilmanlaatua käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 2004/107/EY liitteet IV ja V tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Muutetaan direktiivin 2008/50/EY liitteet I, III, VI ja IX tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä olisi luettava yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽²⁾ kanssa, erityisesti vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditoinnin osalta; niissä ei säädetä poikkeuksista edellä mainitun asetuksen soveltamiseen.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

Muutetaan direktiivi 2004/107/EY seuraavasti:

1) Muutetaan liitteessä IV oleva I jakso seuraavasti:

a) Korvataan taulukko seuraavasti:

	"Bentso(a)-pyreeni	Arseeni, kadmium ja nikkeli	Muut polysykliset aromaattiset hiili- vedyt kuin bentso (a)pyreeni, kaasui- maisen elohopean kokonaismäärä	Kokonaislaskeuma
— Epävarmuus				
Kiinteät ja suuntaa-antavat mit- taukset	50 %	40 %	50 %	70 %
Mallintaminen	60 %	60 %	60 %	60 %
— Tietojen vähimmäismäärä	90 %	90 %	90 %	90 %
— Mittausten ajallinen vähimmäis- kattavuus				
Kiinteät mittaukset ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Suuntaa-antavat mittaukset ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Jaoteltuina vuoden ajalle, jotta erilaiset ilmasto-olosuhteet ja ihmisen toiminta olisivat aineistossa edustavasti mukana.

⁽²⁾ Suuntaa-antavat mittaukset ovat mittauksia, joita suoritetaan harvemmin mutta jotka täyttävät muut tietojen laatutavoitteet."

b) Poistetaan kolmannelta kohdasta seuraava virke:

"24 tunnin näytteenottoa suositetaan myös arseenin, kadmiumin ja nikkelin pitoisuuksien mittaamiseksi."

c) Lisätään kolmannen kohdan jälkeen teksti seuraavasti:

"Edellisen kohdan säännöksiä, jotka koskevat yksittäisiä näytteitä, sovelletaan myös arseeniin, kadmiumiin, nikkeliin ja kaasumaisen elohopean kokonaismäärään. Lisäksi on sallittua kerätä PM₁₀-suodattimista osanäytteitä metallipitoisuuksien jatkoanalyysiä varten edellyttäen, että on todisteita siitä, että osanäyte edustaa kokonaisuutta ja että havaitsemisherkkyys ei huonone asiaa koskeviin tiedonlaatutavoitteisiin verrattuna. PM₁₀-hiukkasten metallipitoisuuksien päivittäisten mittausten sijaan voidaan suorittaa viikoittaisia mittauksia edellyttäen, etteivät keräämisen ominaispiirteet vaaranna."

2) Korvataan liitteessä V olevat I–IV jaksot seuraavasti:

"I Vertailumenetelmä ilmassa olevan arseenin, kadmiumin ja nikkelin pitoisuuksien mittaamiseksi

Ilmassa olevan arseenin, kadmiumin ja nikkelin näytteenotossa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 12341:2014. Ilmassa olevan arseenin, kadmiumin ja nikkelin pitoisuuksien mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 14902:2005 'Ambient air quality – Standard method for measurement of Pb, Cd, As and Ni in the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter'.

Jäsenvaltio voi myös käyttää muita menetelmiä, joiden se voi osoittaa antavan vastaavia tuloksia kuin edellä mainittu menetelmä.

II Vertailumenetelmä ilmassa olevien polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen näytteenottoa ja analyysia varten

Polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen näytteenotossa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 12341:2014. Bentso(a)pyreenin mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 15549:2008 'Air quality – Standard method for the measurement of the concentration of benzo[a]pyrene in ambient air'. Muita 4 artiklan 8 kohdassa mainittuja polysyklisiä aromaattisia hiilivetyjä koskevan CENin standardoiman menetelmän puuttuessa jäsenvaltiot voivat käyttää kansallisia standardimenetelmiä tai ISO-standardimenetelmiä, kuten ISO-standardia 12884.

Jäsenvaltio voi myös käyttää muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan vastaavia tuloksia kuin edellä mainittu menetelmä.

III Vertailumenetelmä ilmassa olevan elohopean näytteenottoa ja analyysia varten

Ilmassa olevan kaasumaisen elohopean kokonaismäärän pitoisuuden mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 15852:2010 'Ambient air quality – Standard method for the determination of total gaseous mercury'.

Jäsenvaltio voi myös käyttää muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan vastaavia tuloksia kuin edellä mainittu menetelmä.

IV Vertailumenetelmä arseenin, kadmiumin, elohopean, nikkelin ja polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen laskeuman näytteenottoa ja analyysia varten

Arsenin, kadmiumin ja nikkelin laskeuman mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 15841:2009 'Ambient air quality – Standard method for determination of arsenic, cadmium, lead and nickel in atmospheric deposition'.

Elohopean laskeuman mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 15853:2010 'Ambient air quality – Standard method for determination of mercury deposition'.

Edellä 4 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu bentso(a)pyreenin ja muiden polysyklisen hiilivetyjen laskeuman mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 15980:2011 'Air quality. Determination of the deposition of benz[a]anthracene, benzo[b]fluoranthene, benzo[j]fluoranthene, benzo[k]fluoranthene, benzo[a]pyrene, dibenz[a,h]anthracene and indeno[1,2,3-cd]pyrene'."

LIITE II

Muutetaan direktiivi 2008/50/EY seuraavasti:

1) Korvataan liitteessä I oleva C jakso seuraavasti:

”C. Ilmanlaadun arvioinnin laadunvarmistus. Tietojen validointi

1. Mittaustarkkuuden ja A jaksossa vahvistettujen laatutavoitteiden noudattamisen varmistamiseksi 3 artiklan mukaisesti nimettyjen asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja elinten on varmistettava, että:
 - i) kaikki 6 ja 9 artiklan mukaiset ilmanlaatuarviointeihin liittyvät mittaukset ovat jäljitettävissä testaus- ja kalibrointilaboratorioita koskevissa yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti;
 - ii) eri elinten seurantaverkostoilla ja yksittäisillä mittausasemilla on vakiintunut laadunvarmistus- ja laadunvalvontajärjestelmä, jossa määrätään säännöllisestä kunnossapidosta seurantalaitteiden jatkuvan tarkkuuden varmistamiseksi. Asianomainen kansallinen vertailulaboratorio tarkistaa laatujärjestelmän tarvittaessa ja vähintään joka viides vuosi;
 - iii) perustetaan laadunvarmistus-/laadunvalvontamenettely tietojen kokoamisprosessia ja raportointia varten ja että tähän tehtävään nimetyt laitokset osallistuvat aktiivisesti asiaa koskeviin unionin laajuisiin laadunvarmistusohjelmiin;
 - iv) että 3 artiklan mukaisesti nimetty asianomainen toimivaltainen viranomainen tai elin nimeää kansalliset vertailulaboratoriot ja että ne on akkreditoitu liitteessä VI tarkoitettujen vertailumenetelmien ja vähintään niiden epäpuhtauksien osalta, joiden pitoisuudet ylittävät alemman arviointikynnyksen, sellaisten testaus- ja kalibrointilaboratorioita koskevien yhdenmukaistettujen standardien mukaisesti, joita koskeva viittaus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevia vaatimuksia koskevan asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Näiden laboratorioiden on oltava myös vastuussa komission yhteisen tutkimuskeskuksen jäsenvaltion alueella organisoimien unionin laajuisien laadunvarmistusohjelmien yhteensovittamisesta sekä vertailumenetelmien asianmukaisen käytön ja muiden menetelmien kuin vertailumenetelmien vastaavuuden osoittamisen yhteensovittamisesta kansallisella tasolla. Kansallisen tason vertailututkimuksia järjestävät kansalliset vertailulaboratoriot olisi myös akkreditoitava asianmukaisen pätevyystestausta koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisesti;
 - v) että kansalliset vertailulaboratoriot osallistuvat vähintään joka kolmas vuosi komission yhteisen tutkimuskeskuksen järjestämiin unionin laajuisiin laadunvarmistusohjelmiin. Jos tämän osallistumisen tulokset ovat kansallisen laboratorion osalta epätydyttävät, sen olisi seuraavan kerran vertailututkimukseen osallistuessaan osoitettava tyydyttävät korjaavat toimenpiteet ja laadittava niistä kertomus yhteiselle tutkimuskeskukselle;
 - vi) että kansalliset vertailulaboratoriot tukevat komission perustaman kansallisten vertailulaboratorioiden eurooppalaisen verkoston työtä.
2. Kaikki 27 artiklan mukaisesti raportoitu aineisto alustavaksi merkittyä aineistoa lukuun ottamatta on katsottava vahvistetuksi.”

2) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) muutetaan C jakso seuraavasti:

i) korvataan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta seuraavasti:

— Näytteenottopään lähellä ei saa olla ilmapirtaa rajoittavia esteitä, jotka vaikuttavat ilmapirran kulkuun tuloaukon läheisyydessä (yleensä vapaa kulma vähintään 270 astetta tai 180 astetta rakennusten lähellä sijaitsevilla näytteenottopaikoissa); näytteenottolaitteen on siten yleensä sijaittava joidenkin metrien päässä rakennuksista, parvekkeista, puista ja muista esteistä ja vähintään puolen metrin päässä lähimmästä rakennuksesta, jos näytteenottopaikka edustaa ilmanlaatua rakennusten lähellä.

— Näytteenottokohdan on yleensä oltava vähintään 1,5 metrin (hengitystaso) ja enintään 4 metrin korkeudella maanpinnasta. Korkeammalla sijaitseva näytteenotto kohta saattaa olla aiheellinen myös mitta-aseman edustaessa laajaa aluetta; kaikki poikkeukset olisi dokumentoitava kokonaisuudessaan.”;

ii) korvataan 1 kohdan viides luetelmakohta seuraavasti:

”— Liikenneympäristöä edustavien näytteenottimien on sijoitettava kaikkien ilman epäpuhtauksien osalta vähintään 25 metrin etäisyydellä suurten tienristeysten laidasta sekä enintään 10 metrin etäisyydellä ajokaistan reunasta. ’Suurena tienristeyksenä’ pidetään tässä yhteydessä risteystä, joka katkaisee liikennevirran ja joka aiheuttaa erilaisia päästöjä (pysähtyminen ja lähtö) muuhun tiehen verrattuna.”;

iii) lisätään kohta seuraavasti:

”Kaikki poikkeamat tässä jaksossa luetelluista perusteista on dokumentoitava kokonaisuudessaan D jaksossa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.”;

b) korvataan D jakso seuraavasti:

”D. Dokumentointi ja valitun näytteenotto paikan tarkistaminen

Ilmanlaadun arvioinnista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on dokumentoitava kokonaisuudessaan näytteenotto paikan valintamenetelmät kaikkien alueiden ja taajamien osalta ja kirjattava tiedot verkoston suunnittelun ja kaikkien seuranta paikkojen valinnan tueksi. Asiakirja-aineistoon on sisällyttävä eri ilmansuunnista otettuja valokuvia seuranta- aluetta ympäröivästä alueesta ja yksityiskohtaiset kartat. Jos alueella tai taajamassa käytetään täydentäviä menetelmiä, on asiakirja-aineistoon liitettävä yksityiskohtaiset tiedot näistä menetelmistä sekä tiedot siitä, miten 7 artiklan 3 kohdassa luetellut perusteet täyttyvät. Asiakirja-aineisto on päivitettävä tarvittaessa ja tarkistettava vähintään viiden vuoden välein sen varmistamiseksi, että valintaperusteet täyttyvät edelleen ja että verkoston suunnittelu ja seuranta paikkojen sijainti ovat edelleen optimaalisia. Asiakirja-aineisto on toimitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa sitä koskevan pyynnön esittämisestä.”

3) Muutetaan liite VI seuraavasti:

a) korvataan A jakso seuraavasti:

”A. Ilmassa olevan rikkidioksidi-, typpidioksidi- ja typenoksidi-, hiukkas- (PM₁₀ ja PM_{2,5}), lyijy-, bentseeni, hiilimonoksidi- ja otsonipitoisuuksien arvioinneissa käytettävät vertailumenetelmät

1. Rikkidioksidin mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä

Rikkidioksidin mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN14212:2012 ’Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of sulphur dioxide by ultraviolet fluorescence’.

2. Typpidioksidin ja typen oksidien mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä

Typpidioksidin ja typenoksidien mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN14211:2012 ’Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of nitrogen dioxide and nitrogen monoxide by chemiluminescence’.

3. Lyijyn näytteenotossa ja mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä – ei muutoksia

4. PM₁₀-hiukkasten näytteenotossa ja mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä

PM₁₀-hiukkasten näytteenotossa ja mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 12341:2014 ’Ambient Air – standard gravimetric measurement method for the determination of the PM₁₀ or PM_{2,5} mass concentration of suspended particulate matter’.

5. PM_{2,5}-hiukkasten näytteenotossa ja mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä

PM_{2,5}-hiukkasten näytteenotossa ja mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 12341:2014 ’Ambient Air – standard gravimetric measurement method for the determination of the PM₁₀ or PM_{2,5} mass concentration of suspended particulate matter’.

6. Bentseenin näytteenotossa ja mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä – ei muutoksia

7. Hiilimonoksidin mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä

Hiilimonoksidin mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 14626:2012 'Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of carbon monoxide by non-dispersive infrared spectroscopy'.

8. Otsonin mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä

Otsonin mittaamisessa käytettävä vertailumenetelmä on kuvattu standardissa EN 14625:2012 'Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of ozone by ultraviolet photometry'.”;

b) poistetaan D jakso;

c) korvataan E jakso seuraavasti:

”Kun osoitetaan, että laite täyttää tämän liitteen A jaksossa luetellut vertailumenetelmien suoritusvaatimukset, 3 artiklan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten ja elinten on hyväksyttävä muissa jäsenvaltioissa julkaistut testiraportit edellyttäen, että testilaboratoriot on akkreditoitu testaus- ja kalibrointilaboratorioita koskevien yhdenmukaistettujen standardien mukaisesti.

Yksityiskohtaisten testiraporttien ja kaikkien testitulosten on oltava muiden toimivaltaisten viranomaisten tai niiden nimettyjen elinten käytettävissä. Testiraporteilla on osoitettava, että laitteet täyttävät kaikki suorituskykyvaatimukset, myös silloin, kun tietyt ympäristö- ja paikkaolosuhteet ovat ominaisia tietyille jäsenvaltioille eivätkä kuulu niihin olosuhteisiin, joiden osalta laite on jo testattu ja tyyppihyväksytty toisessa jäsenvaltiossa;”

4) korvataan liitteessä IX oleva A jakso seuraavasti:

”A. Otsonin pitoisuuksien kiinteissä mittauksissa käytettävien näytteenottoaikojen vähimmäislukumäärä

Kiinteissä jatkuvissa mittauksissa käytettävien näytteenottoaikojen vähimmäislukumäärä ihmisten terveyden suojelemiseksi asetettujen tavoitearvojen, pitkän aikavälin tavoitteiden ja tiedotus-varoituskynnysten noudattamisen arvioimiseksi niillä alueilla ja niissä taajamissa, joiden osalta kiinteät mittaukset ovat ainoa tietolähde:

Väestö (× 1 000)	Taajama ⁽¹⁾	Muut alueet ⁽¹⁾	Maaseudun tausta-alueet
< 250		1	Keskiarvotiheys kaikilla maansisäisillä alueilla: 1 asema/50 000 km ² ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	yksi lisäasema kahta miljoonaa asukasta kohden	yksi lisäasema kahta miljoonaa asukasta kohden	

⁽¹⁾ Vähintään yksi asema alueilla, joilla väestön altistuminen otsonille on todennäköisesti suurinta. Taajamissa vähintään 50 % mittausasemista on sijoitettava esikaupunkialueille.

⁽²⁾ Vaihteleviin maastoihin suositellaan yhtä asemaa 25 000:ta neliökilometriä kohden.”